Kāpt kalnā

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu, Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas, Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2021
OKTOBRIS

"Krietno cīņu man jāizcīna, skrējienu jāpabeidz un ticību jāsaglabā."

(sal.2 Tim 4, 7)

PĀRMAIŅU LAIKS DZĪVĒ UN SABIEDRĪBĀ

Pārmaiņu laiks ienes lielāku, spēcīgāku intensitāti. Garīgie procesi tagad it kā paātrinās, ir īpašāki. Redzu, ka ne visi to izmanto, ne visi to pamana. Normāli ir, ka cilvēks saņem vairāk nekā gaidījis, jo robežas paplašinās..., līdz ar to arī lielāks prieks, vairāk iespēju! Ja tā nav – var teikt, ka esi kaut kur iesprūdis.

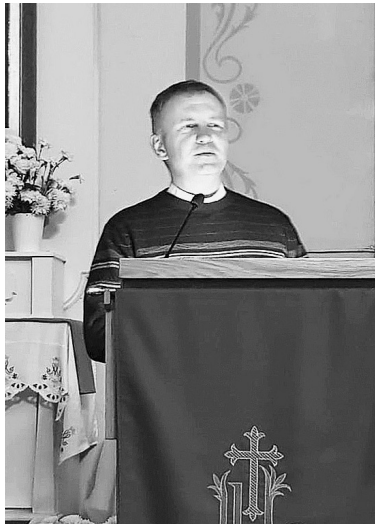

Ļaunais ir viltīgs, ne vienmēr cilvēks to saprot. Piemēram, attiecību joma. Dažiem šķiet, ka viņš ir liels glābējs, palīgs, bet – augļi sliktī, jo cilvēks izrādās ir nomākts, satraukts vai arī parādās neveselīga pieķeršanās. Teiciens "Govs, piesieta pie ķēdes, tālāk netiek" ir ļoti trāpīgs, domājot par attiecībām. Līdzīgi ir arī ar cilvēku, kurš it kā tālāk netiek, ir kā sapīts. Pavīd jautājums – ko Tu esi lasījis, klausījies vai skatījies? Aizkadrā izrādās ir pavisam cits gars. Bieži izvēlamies tikai to, ko paši gribam. Varbūt esam kādās vietās, kompānijās, attiecībās un uzreiz nepamanām, kāds gars tur valda. Jāizšķir, jāskatās, vai šī vieta, draugi un attiecības tuvina Dievam. Lūk, Jēzus radikālie vārdi par roku, kuru labāk būtu nocirst, lai ieietu Debesīs! Nocērt, bet esi ar Dievu! Nocērt, bet nepaliec bez Dieva! Protams, labāk palikt ar veselu roku...

Mēs ikviens esam aicināti iet uz pilnību, meklēt pašu labāko vispārākajā pakāpē. Un ir lietas, kas tomēr ir jānocērt!

Mēs esam radīti, lai mūžību pavadītu ar Dievu nemitīgās attiecībās, mūžīgās attiecībās ar Viņu, bezgalīgās attiecībās, nebeidzamās attiecībās. Tas ir ļoti būtiski – iemācīties attiecības šeit uz zemes. Ko mēs šodien redzam? Cilvēki ir ļoti vientuļi, norobežojušies un sašķelti. Tagad ir laiks atjaunot attiecības un mācīties tās veidot – vispirms ar Dievu! Tagad tu vari iet pie Dieva un teikt: "Man sāp, mana sirds ir pilna ar rūgtumu!" Ļaunais vēlas, lai tu būtu atšķirts un vientuļš. Dievs to nevēlas. Dievs vēlas izlīgšanu un piedošanu. Dievs vēlas būt kopā ar tevi. Tas ir pat ļoti labi, ja no zemapziņas izlien "veci, sapuvuši tārpi".

Mūsu sirdīm jātiek šķīstītām. Kad tas notiek, cilvēks ierauga prieku dot un saņemt. Cilvēks ir radīts ļoti labām, pilnīgām, skaistām attiecībām ar DIEVU un ar citiem cilvēkiem. Ja ir dzīvas attiecības ar VISVARENO DIEVU, tad arī būs šīs skaistās, pilnīgās attiecības ar citiem cilvēkiem. Un vēl ļoti svarīgi – attiecības ar sevi. Diemžēl mēs nespēsim mīlēt otru cilvēku, ja nemīlēsim paši sevi. Tas ir – par sevi domāt labu un labi sevi novērtēt, jo tā ir patiesība! Tu esi labs, talantīgs, brīnišķīgs, ar tevi notiek un notiks pats labākais, tu esi svētīts, tu esi svēts! Pieņemot sevi, mēs automātiski pieņemsim pārējos cilvēkus. Skatoties uz sevi ar labestīgu skatienu, mēs ar tādu pašu skatienu raudzīsimies uz citiem! Kā bija, vairs NEBŪS nekad. Pārmaiņu laiks, kas "izsit" dažādas lietas, palīdz ieraudzīt šīs lietas savādāk. Protams, Visvarenais Dievs vienā mirklī var apturēt visas pandēmijas, jo Viņš tik tiešam ir Visuvarens. Svarīgi ieraudzīt un izmantot šī laika labo, jauno un skaisto.

Priesteris
Arnis Maziļevskis

AVĪZES VEIDOŠANA IR KOMANDAS DARBS

No kreisās: Priesteris Ingars Stepkāns, Palmīra Gailīte, Mārīte Kampāne, priesteris Māris Ozoliņš, Ginta Ābeltiņa, priesteris Pāvils Kamola.

Būs seši gadi, kopš draudžu izdevuma veidošana uzticēta man. Dodoties dekrēta un bērna kopšanas atvaļinājumā, to savulaik rosināja pārņemt Santa Jaujeniece. Četrus gadus avīzes „Kalnā" auditorija bija Madonas katoļu draudze, taču nu jau nepilnus divus gadus ar nosaukumu „Kāpt Kalnā" izdevums dodas pie Madonas dekanāta cilvēkiem Alūksnē, Cesvainē, Ērgļos, Gulbenē, Madonā, Lubānā...

Raksta autore.

Veidojot kārtēju numuru, tas vienmēr bijis labas komandas darbs. Sev līdzās vienmēr esmu jutusi atbalsta plecu, atsaucību un skaistu dedzību. Brīnišķīga izveidojusies sadarbība ar avīzes maketa autori Ainu Pidiku, savukārt, lai paceltu avīzes saturiskā līmeņa standartu, vienmēr svarīgs bijis draudzes prāvesta pienesums. Šobrīd kopā ar izdevuma veidotājiem ir gan Madonas dekanāta dekāns Ingars Stepkāns, gan draudžu priesteri – Pāvils Kamola un Māris Ozoliņš. Atsaucīgi neklātienē (kad aicinām uzrakstīt Priestera vēstuli) ir mūsu dekanātā kādreiz kalpojošie garīdznieki.

Septembra izskaņā, lai apspriestu avīzes nākamo numuru, redakcijas apspriedi organizējām Alūksnē. Dekāns Ingars Stepkāns mūs aicināja apskatīt Alūksnes baznīcu pēc tur veiktajiem interjera nomaiņas darbiem, un labu brīdi bijām kā paveiktā apžilbināti, vērojot un klusi sajūsminoties par tik pārsteidzošu rezultātu baznīcas redizainā. Secinājām – ja Dievs vēlas, viņš kaut zemes malā uzbūvēs greznāko Sava kulta vietu. Tik nešaubies un tici! – apliecināja priestera Ingara izklāsts ar daudzajām pārdabiskajām zīmēm, ko īsajā pārbūves periodā viņš reāli piedzīvojis.

Kaut baznīcai tuvā apkārtnē mūsu ciemošanās dienā nebija ūdens, mājastēvs dāsnā viesmīlībā redakcijas pārstāvjiem nodrošināja īstas piena un medus upes. Stiprinājāmies miesīgi un garīgi, un iepazinām arī priestera Ingara aizrautīgo interesi par Baznīcas vēsturiskajiem izdevumiem, piemēram, ekskluzīvu Misāles izdevumu, kas pasūtīts no tāltālās Amerikas.

Lūdzies un lasi! – aicinām lasītājus. – Uzņem Dieva vārdu, tā skaidrojumu, iegremdē prātu un sirdi garīgās dzīves notikumos. Izdevumu „Kāpt Kalnā", starp citu, var sastapt arī bibliotēkās, uz Latvijas Nacionālo bibliotēku ik mēnesi aizceļo vairāki avīzes eksemplāri.

Inese Elsiņa,
Diānas Lozko foto

AUGŠĀMCELŠANĀS – PAMATU PAMATS

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm! Ir pienācis laiks nostāties tās Rožukroņa daļas priekšā, kuru skaitliski mēs dēvētu par pēdējo, tomēr pēc satura un nepieciešamības vajadzētu uztvert kā pirmo, kā pamatu ticībai visiem pārējiem noslēpumiem. Kāpēc?

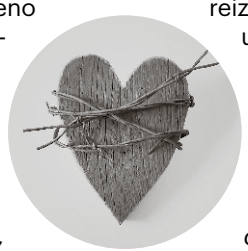

Atbildi var gūt caur slaveno svētā Pāvila teikto vēstulē korintiešiem, kur viņš cīnās par ticības pamatu pareizu izpratšanu. Lai visi (arī tie, kam mājās nav Bībeles) zinātu, par ko runa, citēsim viņa vārdus: "Ja tad par Kristu sludina, ka Viņš no miroņiem augšāmcēlies, kā tad daži no jums saka, ka augšāmcelšanās no miroņiem neesot? Bet ja augšāmcelšanās no miroņiem nav, tad arī Kristus nav augšāmcēlies. Un ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana, veltīga ir arī jūsu ticība. (..) Bet tagad Kristus ir no miroņiem augšāmcēlies kā pirmais starp mirušajiem, jo kā caur cilvēku nāve, tā arī caur cilvēku mirušo augšāmcelšanās. Un kā Ādamā visi mirst, tā arī Kristū tiks visi atdzīvināti..." (1 Kor 15, 12-22) Cik varena ir šī katehēze! Un cik spēcīgi tā var uzrunāt visus pasaules neticīgos, it sevišķi, ja tie apzinātos: ka ticība nav mirusi jau vairākus simtus gadu pēc Jēzus ielikšanas kapā (kā tas bijis ar daudzām filozofijām); ka ir neaptverams skaits Jēzus liecinieku, kuri ne tikai tic Viņam, bet Viņa spēkā veikuši un veic lietas, kas pārspēj cilvēka spējas un cilvēka saprašanu. Ticīgie tomēr nebrīnās par to, jo, ja Jēzus ir dzīvs un mūs mīl, tad grib, lai Baznīca ir dzīva un kalpo Viņa spēkā.

Šo patiesību pastiprina fakts, ko pat evaņģēlisti necentās slēpt, ka jau Jēzus laikā un pat Viņa mācekļu lokā bija cilvēki, kas šaubījās un atkapās. Pieminēsim dažas situācijas, piemēram, kas notika pēc Jēzus mācības par Euharistiju: *"No šī laika daudzi Viņa mācekļi atkāpās un vairs nestaigāja Viņam līdz."* (J 6, 67); pie Viņa apcietināšanas apstākļiem: *"Tad visi mācekļi atstāja Viņu un aizbēga."* (Mt 26, 56); kā uzvedās pirmais starp apustuļiem, svētais Pēteris, Jēzus tiesas laikā, kad trīs reizes aizliedza, ka bija ar Nācarieti un Viņu pazīst (sal. Mk 14, 66 71); pie krusta no Divpadsmit bija palicis tikai svētais Jānis (sal. J 19, 25); kādu vilšanos izteica tie, kas gāja uz Emmaus: *"...viņi teica: Par Jēzu no Nācaretes, kas bija pravietis, varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā, un ka augstie priesteri un mūsu priekšnieki nodeva Viņu pazudināšanai nāvē un piesita Viņu krustā. Bet mēs cerējām, ka Viņš atpestīs Izraēli..."* (Lk 24, 19-21); un pat pēc augšāmcelšanās, sastopoties ar Jēzu, viņiem bija jāaug ticībā: *"Bet vienpadsmit mācekļi aizgāja Galilejā, uz to kalnu, kur Jēzus bija viņiem pavēlējis. Un tie, Viņu ieraudzījuši, pielūdza Viņu, bet daži šaubījās."* (Mt 28, 16-17)

Visu apkopojot, jāsecina – ja Jēzus Kristus nebūtu dzīvs, ja nebūtu augšāmcelšanās, nevarētu paskaidrot, kā uz tik vājiem cilvēkiem uzbūvētā Baznīca spēj liecināt par Jēzu pat par ciešanu cenu: *"Un viņi, pasaukuši apustuļus, šaustīja tos un, piekodinādami nekad vairs nerunāt Jēzus vārdā, atlaida tos. Tad viņi priecādamies aizgāja no augstās tiesas, jo bija atzīti par cienīgiem Jēzus vārda dēļ ciest negodu. Bet viņi nemitējās svētnīcā un mājās ik dienas mācīt un sludināt Jēzu Kristu."* (Apd 5, 40-42; sal.: Apd 22, 19.25; 2 Kor 11, 23 25)?! Un kā gan Jēzus mācība un Baznīcas kopiena varētu izplatīties pa visu pasauli un pastāvēt līdz 2021. gadam, ja Dievs būtu tikai ideja, nevis dzīva persona?!?

Lūdzoties Rožukroni un pārdomājot ceturtās daļas pirmo noslēpumu, tur "ir ko darīt", jo mēs nerunājam par Jēzus Kristus vienkāršu piecelšanos no miroņiem, it kā tā būtu līdzīga Nainas atraitnes vienīgā dēla (sal. Lk 7, 11-17) vai sinagogas priekšnieka Jaira meitas (sal. Lk 8, 41-56) vai Betānijas māsu – Marijas un Martas – brāļa Lācara (sal. J 11, 1-44) piecelšanās gadījumam. Viņi no miroņiem tika piecelti, lai turpinātu dzīvi virs šīs zemes, bet Kristus augšāmceļoties iegāja sava Tēva Valstībā, Debesu realitātē. Tādēļ Viņa augšāmcelšanās nav tikai vēstures kvalitāte, bet ticības kvalitāte. Tādēļ dažiem toreiz un dažiem arī šodien vajadzīgas līdzejošas zīmes, lai pārliecinātos, ka Jēzus ir dzīvs. Varu pasmaidīt, ka pat mums – priesteriem (tai skaitā man) – tas joprojām ir svētceļojums ticībā. Arī mēs nevaram sastapt Jēzu tāpat kā dažus no jums – savās vai jūsu pašu mājās, tomēr mēs redzam Viņa dzīves un darbojošās mīlestības "pēdas"...

Par to domājot, man patīk norādīt uz svētā Lūkasa motivāciju, ar kuru viņš apņēmās notikušo aprakstīt Evaņģēlija un Apustuļu darbu grāmatās: *"Jau daudzi mēģinājuši uzrakstīt nostāstus par notikumiem, kas risinājušies mūsu vidū. Kā tos mums notēlojuši tie, kas sākumā paši redzējuši un bijuši vārda kalpi, tā iedomājos, visu no sākuma pamatīgi izpētot, tev, viscienīgākais Teofil, pēc kārtas uzrakstīt, lai tu pārliecinātos tās mācības patiesībā, kurā tu esi mācīts."* (Lk 1, 1-4)

Teiktajā skan, ka gan viņam, gan pārējiem ticīgajiem, tai skaitā Teofilam, vajadzēja stiprināties ticībā, ka Jēzus ir dzīvs, Baznīca ir dzīva un ka ir vērts visam sekot un pat atdot savu dzīvi, ja vajadzētu. Uz šo visaugstāko ticības spēka līmeni norāda svētā Pāvila komentārs: *"Bet ja es tieku upurēts upurim un jūsu ticības kalpošanai, tad es priecājos un priecāšos kopā ar jums visiem."* (Flp 2, 17) Tādējādi līdz pat mūsdienām aug Kristum ticīgo mocekļu rinda, kas mūs un pārējos var pārliecināt par mīlestības spēku uz dzīvo Jēzu Kristu.

Cik reizes, lūdzoties Rožukroni, mēs esam bijuši pārsteigti, ka, neskatoties uz to, ka esam latvieši vai poļi, dzīvojam 21. gadsimtā, mēs lūdzamies tādēļ, ka ticam – Jēzus ir dzīvs? Cik bieži ir gadījies citiem ("pusticīgajiem", neticīgajiem) pastāstīt par mūsu ticības dzīvo pieredzi, lai paskaidrotu, kāpēc mums ir dārga Baznīcas dzīve, sakramenti, svēto kults, Rožukronis vai Karmela Skapulārs? Vai katrs no mums būtu spējīgs atklāti dalīties arī par ticības grūtībām – ka arī mums, tāpat kā Teofilam, vajag kādu svēto Lūkasu, kurš liecinātu par Jēzu? Arī mums dažreiz vajag prātu un sirdi stiprinošus argumentus, kas palīdz turpināt ticības ceļu, doties uz obligāto svētdienas Euharistiju (Svēto Misi), ik mēnesi labprāt sagatavoties labai grēksūdzei un vajag pamudinājumu Jēzum apkārt būvēt konkrētu draudzi vai lūgšanu grupas kopienu.

Lai Dievs svētī mūsu ticības ceļu augšāmcelšanai! †

Priesteris
Pāvils Kamola

Pāvils Kamola

KĀRDINĀŠANA

Eju bojā,
jo akmeņi nav ēdami.

Neesmu karalis,
jo nav cilvēku, ko pārvaldīt.

Dieva nav,
jo eņģeļi mani neglābj.

Tomēr Vārds
cieta miesā
un, cilvēku atstāts,
nomira, piesists Krustā.

Un tikai augšāmcelšanās dienā
Dievs savienojās ar cilvēku
un tuksnesī izvirda avots,
oāzes iesākums.

ROŽUKROŅA DALĪBNIEKU TIKŠANĀS GULBENES DRAUDZĒ

Pēc vasaras darbiem un priestera Pāvila atvaļinājuma 26. septembrī Gulbenes katoļu draudzē notika Dzīvā Rožukroņa lūdzēju grupas tikšanās klātienē. Bijām sanākuši tik, cik vienā Rožukroņa posmiņā – 10 pērlītes kopā ar priesteri Pāvilu.

Ļoti patīkami mūsu vidū bija redzēt arī jaunākus dalībniekus: jaunieti Saniju un viņas brālēnu. Vēl lielāks prieks bija uzzināt, ka Sanija lūdzas Rožukroni savos nodomos. Ir tik skaisti redzēt šo meiteni ar Dieva dāvātām dāvanām, talantiem un uzņēmību! Gribas cerēt un lūgties par visiem bērniem, kas nāk pie Jēzus ar atvērtu sirdi. Lai ir vairāk vecāku, kas lūdzas kopā ar savām atvasēm, savu ģimeni, dzīvo dievbijībā, tiecas pēc patiesības un seko gaismas ceļam, kas ved pie Jēzus!

Sapulcējušos dalībniekus priesteris mudināja dalīties, ar kādiem nodomiem nākam uz Svēto Misi, kā pagājis laiks kopš iepriekšējās tikšanās reizes. Cik dažādi paskrējusi vasara! Dalījāmies atziņās, kā veicas ar lūgšanu ikdienā, sevis pilnveidošanu. Izskanēja liecības par to, kā Dievs kārto ceļus mums pat neiedomājamās lietās, maina cilvēciskos plānus, ka tas pašiem izsauc izbrīnu un pateicību par dāvātajām žēlastībām. Mūsdienās taču arī notiek brīnumi, jāmāk tos novērtēt un pieredzē dalīties. Liecības būtu jāpieraksta, lai tās būtu par iedrošinājumu nākamajām paaudzēm. Priesteris rosināja dažādot Rožukroņa apceres, pārdomājot Svētos Rakstus, lietojot Bībeles tekstus, aicināja veidot savus rožukroņus.

Būsim atvērti, iesaistīsim arvien jaunus lūdzējus, lai Dzīvā Rožukroņa ķēde nepārtrūkst!

Veneranda Šuļja

DARINI ROŽUKRONI PATS!

Oktobrī, Rožukroņa mēnesī, Gulbenes draudzes prāvests priesteris Pāvils Kamola draudzes locekļiem piedāvā iespēju iemācīties uzpīt Rožukroni no auklām.

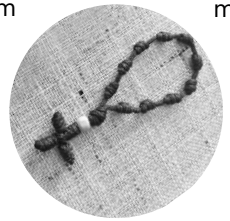

Ir iespēja izvēlēties gatavot pilnu Rožukroni vai tikai tā "desmitnieku". Priesteris Pāvils zina trīs veidus, kā uzpīt lūgšanu krelles. Visvienkāršākais veids ir uzmest aukliņu "1, 2, 3 uz viena pirksta". Otra metode ir darināt no diviem diegiem tā saukto "dimanta mezglu". Trešā metode – "dimanta mezgla" veidošana uz viena diega. Šī metode prasīs vairāk laikā nekā iepriekšējā, bet tās rezultāts dažiem var patikt labāk, jo katra "bumbiņa" turas uz viena diega.

– Labprātīgos aicinu individuāli kontaktēties ar mani, lai mācītos uzpīt savu Rožukroni! – aicina priesteris Pāvils.

Redakcija

MADONAS DRAUDZE UZSĀK ALFA KURSU

Jau labu laiku dzīvojam citādākos apstākļos, kas nereti rosina uzdot lielākus dzīves jautājumus, par kuriem ikdienā nerunājam, jo, iespējams, apkārtējie mūs nesapratīs vai arī mūsu jautājumi kādam šķitīs muļķīgi. Ko iesākt ar bailēm? Kur atrast mieru? Kāpēc pasaulē ir slimības un cilvēki mirst? Vai šai dzīvei ir turpinājums?

Madonas draudze oktobra beigās uzsāk Alfa kursa jauno sezonu, kas brīvā un draudzīgā atmosfērā piedāvā iepazīt kristīgo ticību. Kopā ar citiem cilvēkiem meklēt atbildes, uzdod savus jautājumus, ieklausoties un aplūkojot katrā nodarbībā kādu konkrētu tēmu, kā, piemēram, „Kas ir Jēzus?", „Kāpēc un kā man lūgt?", „Vai Dievs dziedina šodien?" utt.

Alfa kursa jaunā sezona iesāksies 28. oktobrī. Tā kā šobrīd kaut ko organizēt klātienē ir teju neiespējami, pielāgojoties apstākļiem, nodarbības notiks tiešsaistē, visticamāk izmantojot *Zoom* platformu. Kurss ilgs 11 nedēļas, tā laikā dalībnieki vienu reizi nedēļā – ceturtdienā plkst. 19 – satiksies tiešsaistē, kā arī vienā nedēļas nogalē dosies izbraukumā, ja apstākļi ļaus to plānot klātienē. Nodarbību laikā ir paredzēta lekcija, pēc kuras dalībnieki mazajās grupās dalīsies ar atrasto savā starpā. Lekcijas vadīs un pieredzē dalīsies priesteris Māris Ozoliņš, kā arī citi priesteri un draudzes cilvēki.

Alfa ir domāta īpaši tiem, kuri vēlas iepazīt kristietību, meklē dzīves jēgu vai vēlas sagatavoties Kristībām, Laulībai, Grēksūdzei vai arī vēlas kristīt bērnus.

Izbrīvē brīdi ceturtdienu vakaros, lai ieskatītos sevī un sastaptos ar saviem lielākajiem dzīves jautājumiem. Uz tikšanos Alfa kursā!

Pieteikšanās un plašāka informācija pa tālr. 28689511 (Mārīte Kampāne) vai rakstot uz e-pastu: *marite84-21@inbox.lv.*

Mārīte Kampāne

BROKASTIS KOPĀ AR PRIESTERI

Priesteris Māris Ozoliņš aicina draudzes, kurās kalpo, atsaukties Madonas draudzes padomes idejai par iespēju ģimenēm uz brokastīm aicināt savu priesteri.

Tā kā garīdznieks mostas agri un vakaros pēc dienas noslodzes enerģijas ir mazāk, ģimenes uz sarunu par visdažādākajiem jautājumiem draudzes ganu rosinātas aicināt no rīta. Savstarpēja iepazīšanās tuvplānā un pārrunas nesteidzīgā gaisotnē ļaus izrunāt jautājumus, kas skar dzīves samezglojumus, grūtības vai gluži otrādi – sniegs liecību par Mīlestības Dieva dāvinošo klātbūtni.

Varbūt ir vērts izvēlēties šo brīvdienu rītu jau oktobrī? Varbūt tā būs tava ģimene, kas idejai atsauksies pirmā?

Inese Elsiņa

KAS IR SINODĀLAIS CEĻŠ?

Septembrī pāvests Francisks tikās ar Romas diecēzes ticīgajiem. Uzrunā viņš pievērsās sinodālajam procesam, mudinot sekot Svētā Gara balsij un ieklausīties katrā Baznīcas loceklī, kā arī tajos, kuri atrodas attālāk no kopienas. Sinodālais ceļš iesākās 9. un 10. oktobrī Romā un 17. oktobrī vietējās Baznīcās visā pasaulē. Kas ir šis ceļš? Vienkāršoti skaidrojot, tas būs ilgstošs diskusiju un pasākumu kopums, kura laikā tiks meklēti risinājumi dažādiem problēmjautājumiem Baznīcā, kā arī ticīgo dzīvē ārpus tās. Gluži kā tāds Vatikāna koncils, tikai ļoti visaptverošs, kura norisē ikviens no mums var sajust visas sabiedrības kopību.

"Syn (grieķu val. kopīgs, kopā ar kādu), hodos (grieķu val. ceļš). Sinodāls – kopīgs ceļš ar citiem."

Rosinošs ir pamatjautājums: „Kā šis kopīgais ceļš ļauj Baznīcai sludināt Evaņģēliju saskaņā ar uzticēto misiju?" Kādus soļus Gars aicina spert, lai mēs augtu kā sinodālā Baznīca?

Galvenie uzstādījumi Baznīcā ir sekojoši: atcerēties, ka Gars vadījis Baznīcas ceļu vēsturē un šodien aicina mūs kopīgi būt par Dieva mīlestības lieciniekiem; ņemt dalību Baznīcas dzīvē tā, lai katram, īpaši tiem, kuri dažādu iemeslu dēļ tajā neiesaistās, būtu piedāvāta iespēja izpausties; atzīt un novērtēt dažādas dāvanas un harismas, kādas Gars brīvi dod kopienas un visas cilvēces labumam; izpētīt līdzdalības veidus Evaņģēlija sludināšanā un centienos veidot skaistāku un apdzīvojamāku pasauli; izvērtēt atbildības un varas īstenošanos Baznīcā un tās struktūrās, izceļot un cenšoties koriģēt aizspriedumus un izkropļotus, Evaņģēlijā nesakņotus darbības veidus; nostiprināt kristīgo kopienu ticamā un uzticīgā partnerībā sociālā dialoga, dziedināšanas, izlīgšanas, iekļaušanas un līdzdalības ceļos, demokrātijas atjaunošanā, brālības un sociālās draudzības veicināšanā; atjaunot attiecības kristīgo kopienu locekļu vidū, arī kopienu un pārējo sociālo grupu vidū, piemēram, attiecībās ar citu kristīgo konfesiju un reliģiju ticīgajiem.

Sinodālā ceļa pirmajā posmā (2021. gada oktobris – 2022. gada aprīlis) notiek ieklausīšanās Dieva tautā un konsultācijas ar to vietējās Baznīcās.

Sinodālā ceļa sagatavošanās dokuments vēstī: „Baznīcai jāizvērtē savas spējas šādā situācijā pavadīt indivīdus un kopienas, līdzdzīvot bēdu un ciešanu pārņemtiem daudzu maldīgu pārliecību atmaskošanā, attīstīt cerību un ticību Radītāja un viņa radības labestībai. Pašai Baznīcai jāsaskaras ar sevī esošo ticības trūkumu un korupciju. Nav aizmirstamas mazgadīgo un trauslo ļaužu ciešanas, daudziem garīdzniekiem

un Dievam veltītām personām īstenojot seksuālu vardarbību, nelietīgi izmantojot savu varu un aizskarot daudzu sirdsapziņas. Dieva tautai arvien ir izaicinājums uzņemties miesā un garā ievainoto brāļu un māsu sāpes. Ilgu laiku Baznīca nav pietiekoši saklausījusi upuru saucienus. Grūti dziedināt šos dziļos ievainojumus, nekad nav pietiekoši lūgt par tiem piedošanu. Tie dažkārt ir nopietni šķēršļi kopīgā ceļa virzībā. Visai Baznīcai nākas pārvarēt no pagātnes iemantoto klerikālisma kultūru un tos autoritātes izpausmes veidus, no kuriem izriet dažāda veida (varas, ekonomikas, sirdsapziņas, seksuālie) pārkāpumi. Baznīcas darbība var mainīties vienīgi ar visu Dieva tautas locekļu aktīvu līdzdalību. Mums jālūdz žēlastība mainīties un iekšējs svaidījums, lai mēs nožēlotu šos vardarbības noziegumus un apņemtos drosmīgi tos apkarot."

Vai Sinodālais ceļš ved uz milzīgām pārmaiņām Baznīcā? Kāds varētu tā teikt un spekulēt, taču šādas bažas ticīgajos raisīja arī Vatikāna II koncils, kurš bija nepieciešams, lai Baznīca turpinātu dzīvot un cilvēki no tās nenovērstos. Sinodālais ceļš nav nekas tāds, no kā būtu jābaidās, vēl vairāk, kam būtu jāpretojas, jo tas ir nepieciešams Baznīcas atjaunošanai, tās uzticības atjaunošanai.

Sinodālā ceļa sagatavošanās dokuments uzsver, ka ieklausīšanās posma bagātība lielā mērā nāks no diskusijām starp draudzēm, laju kustībām, mācību iestādēm, reliģiskām kongregācijām, apkārtējām kristīgām kopienām, sociālās darbības, ekumeniskām un starpreliģiju kustībām un citām grupām. „Lai organizētu, atvieglotu un iedzīvinātu sinodālo procesu vietējā līmenī, draudzes kopīgajam ceļam var izmantot pastāvošās draudzes padomes, diecēze – savu pastorālo padomi, cenšoties vērsties uz perifērijām un pie tiem, kuri reti uzklausīti. Mērķis nav pārslogot diecēzes un draudzes, bet gan sinodālo procesu radoši integrēt vietējās Baznīcas dzīvē kopības padziļināšanai, lielākai līdzdalībai un auglīgākai misijai. Šajā ieklausīšanās posmā ļaudis sapulcētos, atbildētu uz rosinošiem jautājumiem, ieklausītos viens otrā, dalītos ar jau esošo pieredzi, uzskatiem, reakcijām un ieteikumiem individuāli un grupās. Ja tieša saskarsme (pandēmijas ierobežojumu vai fiziskas distances dēļ) ir apgrūtināta, iespējams lietot interneta diskusiju grupas moderatora vadībā, pašvadītas interneta darbības, apspriežu grupas, telefona zvanus, dažādus sociālo sakaru veidus, tāpat arī papīra lapā un interneta bāzē izveidotus jautājumus ar atbilžu iespējām. Pārdomas un dialogu var rosināt lūgšanu materiāli, Bībeles pārdomas, sakrālā mūzika, kā arī mākslas darbi, dzeja utt. Šajā diecēzes posmā draudzēm un diecēzei ir iespēja satikties, piedzīvot un īstenot kopīgo sinodālo ceļu, atklājot un attīstot šī ceļa līdzekļus un vietējam kontekstam vislabāk piemērotus pielietojumus, kuri galu galā kļūs par jaunu vietējās Baznīcas izpausmi. Diecēzes bīskaps personīgi iesaistās vietējās Baznīcas sinodālajā procesā, tādējādi atvieglojot sinodālo pieredzi. Svētā Gara iedvesmā bīskaps var izšķirt auglīgāko veidu, kā ieklausīties savas diecēzes Dieva tautā. Diecēzes posms 2022. gada aprīlī noslēgtos ar sinodālu satikšanos, kurā diecēzes pārstāvji sanāktu uz lūgšanu, ieklausīšanos, pārdomām un sinodālā ceļa izšķiršanu, atbilstoši Dieva Gara aicinājumam visai diecēzei,"pausts dokumentā. Šāda tikšanās un problēmjautājumu apspriešana ļaus rezonēt ikviena ticīgā bažām kopīgajā Baznīcas diskusijā un, lai arī procesa gaitā var rasties asas diskusijas, Svētā Gara spēkā tās tiks vadītas un rezultātā Baznīca saņems un sniegs augļus, kuri tik ļoti ir vajadzīgi ikvienam ticīgajam un visai Baznīcai kopumā.

Diāna Lozko

TĒVA LOMA PESTĪŠANAS VĒSTURĒ

Es ticu, ka būt vīrietim un tēvam ir liela atbildība, kas prasa daudz spēka un laika. Tik daudz tiek sagaidīts un tik daudz ir jādod. Varētu būt, ka dažreiz rodas jautājums, kur gūt apliecinājumu, ka ieguldījums un veids, kā vīrietis lolo ģimeni, ir pietiekams.

Brīžos, kad nepieciešams jauns uzmundrinājums, vērts palīdzību lūgt svētajam Jāzepam, kurš pats tik bieži saskārās ar neziņu un tomēr paļāvībā uz Debesu Tēvu lieliski veica savu tēva misiju.

Iedvesmojoties no pāvesta Franciska apustuliskās vēstules "*Patris corde* – ar tēva sirdi", izceļot svētā Jāzepa dzīvi, īpašības, raksturu un attieksmi, vēlos dalīties savās pārdomās. Minēto materiālu lasīju Gulbenes Romas Katoļu draudzes mājaslapā.

Studējot Svētos Rakstus, nav grūti piekrist, ka Jāzeps ar savu paklausību un pazemību Dievam, ar Jēzus audzināšanu un Marijas mīlēšanu patiešām ir brīnišķīgs vīrieša paraugs. Taču pāvesta vēstulē dziļāk atklājas septiņas varbūt visiem vēl neieraudzītas Jāzepa kā vīrieša un tēva īpašības. Pirmā no tām ir MĪĻAIS TĒVS. Jāzeps bija tuvs ne tikai savai ģimenei, bet arī visai Baznīcai, jo, redzot mīlestību, ar kādu viņš rūpējās par savu līgavu un Jēzu, pārņem siltums. Ik dienas izjūtot lielu atbildību un rūpes, vīrietim ir svarīgi nenogalināt sevī MAIGO TĒVU, kas ģimenei ir līdzās, dāvā sapratni, klātbūtni, mīlestību un turklāt ir maigs arī pret sevi, savām nepilnībām. Jāzeps atgādina, ka vīrietis, kad jūtas vājš, var cerēt uz Kungu, jo "spēks nespēkā kļūst pilnīgs". Nākamā īpašība ir PAKLAUSĪGAIS TĒVS. Jāzeps nevilcinoties pilda Dieva norādes, un jāatceras, ka tāds tuvums Radītājam ir iespējams, tikai esot personīgās attiecībās ar Viņu, kad Dievs iecelts par Kungu visās dzīves sfērās. Tieši no Jāzepa Jēzus iemācījās paklausīt Dievam arī tad, kad bija sāpīgi un smagi, jo skaistais Tēva plānos ne vienmēr atklājas uzreiz. Der atcerēties, kāds spēks ir Tēva piemēram: *"Dēls no Sevis neko nevar darīt, ja Viņš neredz Tēvu to darām. Jo, ko Tas dara, to arī Dēls dara tāpat, jo Tēvs mīl Dēlu un Tam rāda visu, ko pats dara."* (J 5,19,20)

Nenoliedzami Jāzeps bija arī UZŅEMOŠAIS TĒVS. Dažkārt paši nemanām, kā reaģējam, dzirdot negatīvas ziņas, atklājot sliktu bērna vērtējumu skolā, cīnoties ar iekšējām traumām, neatlaižot kādu sen pateiktu frāzi un kā eksplodējam, kad uzgāžas papildus pienākumi. Jāzeps māca pieņemt un samierināties, un izrādās, arī tam ir vajadzīga drosme. Drosme iet uz priekšu, ļaut Dievam dziedēt brūci, darboties konkrētajā situācijā, lūgt piedošanu un piedot sev. Bībele atgādina, ka ar Dievu visam ir jēga, nekas nenotiek bez iemesla.

Savdabīga iezīme ir TĒVS AR RADOŠU DROSMI. Man vīrietis saistās ar spēju tikt galā arī neparedzamos atgadījumos.

Pielietojot loģiku, praktiskumu, racionālismu un radošumu, arī Jāzepā tas bieži atklājās. Piemēram, Jēzus dzemdībās, kur vienkāršs stallis kļuva par dzimšanas vietu Mesijam. Jāzeps mācēja problēmu pārvērst iespējā. Mēs ticam Dievam, bet Dievs tic un uzticas mums, Viņš zina, cik daudz varam panest un kādas neredzētas idejas mūsos var rasties. Jāzeps māca, ka TĒVS IR DARBA CILVĒKS, kas godā savu darbu un dara to atbildīgi. Darbs ir iespēja nodrošināt ģimeni un celt sabiedrību. Tas ir veids, kā Dievs caur mums pilda Savu gribu. Apustuliskā vēstule aicina lūgt svēto Jāzepu par bezdarba mazināšanu, strādniekiem un darba tikumu. Izceļama īpašība ir TĒVS ĒNĀ. Jāzeps sargāja Jēzu, bija līdzās, mīlēja, rūpējās par Viņu. Tas ir tas, kā vīrietis apliecina tēvišķību. Tēvs bērna dzīvē salīdzināms ar ēnu, jo nepārņem bērnu, bet atstāj viņam personīgo brīvību, kādu arī Dievs mums katram ir atstājis, ļaujot kļūdīties un izdzīvot savu dzīvi. Jāzeps māca šķistību, nedomāt par savu labumu, jušanos kā valdniekam un piesavinoties kāda dzīvi par īpašumu. Skaisti, ja šo lomu vīrietis prot nest ar prieku dāvā savu dzīvi, ir piemērs, ēna, lai kāds cits būtu gaismā. Piekrītu vēstulē teiktajam, ka pasaulei vajadzīgi tēvi, kas neatturas no sevis dāvāšanas otram. Mēs nevaram pārvērtēt, cik liela nozīme ir tēva dzīvai klātbūtnei, kādus augļus tā nes, cik paaudzes tā maina.

Aicinu draudzēties ar Jāzepu, jo šis svētais noteikti sapratīs jūs. Kā apgalvo pāvests Francisks: *"Jāzeps ir neparasta persona, kas ir tik tuvu mūsu katra cilvēka stāvoklim"*. Aicinu veltīt laiku pilna materiāla izlasīšanai! Svētais Jāzeps ir spilgts vienkāršuma piemērs, kas atgādina, ka mūsu izvēlēm, attieksmei, skatījumam uz dzīvi, attiecībām ar Dievu, katrai mazajai lietai, katram žestam – visam ir nozīme. Viss atstāj pēdas, viss var būt par sēklu, kam jaunam un skaistam.

Linda Kaščuka

SVĒTAIS JĀZEPS PALĪDZ VIENMĒR

Neilgi pirms skolas mācību gada sākuma mūsu mājās ienāca svētā Jāzepa figūra. Kā gaidīts viesis, kā iepriecinājums, kā stiprinājums.

Savās lūgšanās ikdienā jau gadiem ilgi esam vērsušies pie svētā Jāzepa, meklējot aizsardzību, dziedināšanu, atgriešanos un palīdzību dažādās vajadzībās, bērnu audzināšanā.

Savulaik, pārbaudījumu un veselības problēmu piemeklēti, svēto Jāzepu katru vakaru uzrunājām savos aizlūgumos. Un šobrīd, atskatoties uz piedzīvoto, varam droši apgalvot, ka svētais Jāzeps sakārtoja un atrisināja lietas, kuras šķita nepaceļamas un strupceļā esošas. Viņš neredzamā un pārsteidzošā veidā palīdzēja izdarīt pareizās izvēles, lika un liek aizvien brīnīties par lūgšanas spēku, lūgšanas iznākumu un neatlaidīgas lūgšanas augļiem.

Tāpēc svētā Jāzepa figūra visas nedēļas garumā bija kā tāds taustāms liecinieks mūsu ikdienas darbiem un dzīvei. Lūgšanu nodomos šajā nedēļā izskanēja pateicības, skanēja arī noteiktas vēlmes par neskaidro un šaubīgo jautājumu sakārtošanu, lūdzām padomu un risinājumu. Un to saņēmām. Tikām iepriecināti! Pārsteigti! Un palikām stingrā pārliecībā, ka svētais Jāzeps vienmēr palīdz grūtībās un stiprina nespēkā.

Inguna un Andrejs Jankovski

MAMMA SANTA PAR DIEVU UN ĢIMENI

Prieks satikt un aprunāties ar māsu Kristū – sešu bērnu mammu Santu Jaujenieci.

Mamma ir...

Mamma ir Dieva aicinājums. Tas ir arī upuris pēc būtības, nevis uzspēlēta upura loma. Ceļš uz svētāku sevi.

Kāpēc jūs ar Gunāru izvēlējāties radīt tik lielu ģimeni – sešus bērnus?

Mēs ar vīru mīlam viens otru, un šajā mīlestībā veidojas liela uzticēšanās un paļāvība uz vīru un Dievu. Man svarīgs ir jēdzīgums. Dzīves jēga ir radīšanā un rūpēs par otru. Mātes loma ietver šos abus. Tas ir liels prieks redzēt, kā bērni aug un veidojas par personībām. Man prieks, ka mūsu ģimenē aug tik skaisti un talantīgi bērni – Jāzeps, Emīlija, Terēze, Jānis, Roberts un Andrejs.

Bērnu vešana pie Dieva

Mēs aicinām bērnus katru vakaru uz kopīgu lūgšanu, kurā arī dziedam un izsakām savas personīgās lūgšanas. Jebkura garīga aktivitāte ir cīņa. Cīņa ar savu motivāciju, ar bērnu vecumposmu vajadzībām, ar savu garīgo spēku un laika atrašanu.

LŪGŠANA:
"Dievs, Tu redzi Madonas, Cesvaines, Lubānas un visa dekanāta draudžu ģimeņu asaras, ciešanas, grūtības un viņu garīgo cīņu. Dievs, es visu nolieku Tavā priekšā. Lūdzu, svētī, apskaidro, sargā, uzturi, spēcini un dziedini ģimenes!" Tēvs mūsu..., Esi sveicināta..., Gods,lai ir..., Sv.Jāzepa litānija, Tavā patvērumā...

Laiks tev pašai

Es gūstu mieru un spēku – Kristus kā draugs Vissvētākais Sakraments. Kapela ceturtdienās dvēseles līdzsvaram. Garīgais stiprinājums – māsa Brigita SJE. Atbalsts un spēks – vīrs Gunārs. Pastaiga dabā, radīšana (vakariņas, jaunas spēles), grāmatas, gleznošana, dzejoļu rakstīšana un sapņošana.

Kad nav spēka, Tu....

Tādos brīžos runāju ar kādu, kurš mani var uzklausīt, esmu klusuma lūgšanā, analizēju, kam man ir jāpasaka "nē", uzvelku botas – skrienu un arī izguļos.

Svarīgākais, ko nedrīkst aizmirst ikdienas gaitā līdzās bērniem?

Sajust savu dvēseli – runāt ar Dievu kaut īsā lūgšanā. Saplūst ar dabu. Es apsēžos pagalmā, sajūtu savu elpu, maigo vēju un skaisto visapkārt. Man svarīgi ir pateikties un redzēt savus bērnus kā skaistus, man dāvinātus brīnumus. Sajust, kā mana mīlestība plūst uz viņiem.

Tavs aicinājums...

Ģimenes dzīve ir izaicinājumu un grūtību pilna. Un īpaši šajā pandēmijas laikā un mūsdienu sabiedrībā, kurā notiek cīņa par ģimeni kā vērtību. Tāpēc man ir aicinājums jums, lasītāji, – iesaistieties lūgšanu ķēdē par ģimenēm! Šī lūgšana ilgs vienu gadu, tā dos ģimenēm spēku garīgai cīņai par mīlestību un ticību.

Jūsu lūdzošās sirdis un lūgšanā saliktās rokas lai noliek Madonas, Cesvaines, Lubānas un visa dekanāta draudžu ģimenes Dieva patvērumā.

Brālis vai māsa lūdzas 1 mēnesi katru dienu. Iespējams, vienā mēnesī šai ķēdē lūgsies vairāki cilvēki.

Lūgšanai aicinām pieteikties līdz 31. oktobrim pie Santas Jaujenieces, tel. 29906072, e-pasts: *jaujeniece@gmail.com*. Saraksts būs pieejams draudžu grāmatu galdā un Madonas lūgšanu kapelā.

Inese Zīle

VIETA STARP KALNIEM – MEDŽUGORJE

Medžugorjē, nelielajā pilsētiņā Bosnijā un Hercegovinā, kas kļuvusi par vispasaules lūgšanu galvaspilsētu, mani šoreiz ne tik ļoti uzrunāja privātās atklāsmes vai brīnumi, kas arī tur vienmēr bijuši klātesoši (ļauno garu izdzīšana un dziedināšanas), bet aizrāva piedalīšanās Svētajās Misēs, adorācijā, Rožukroņa lūgšanā, kā arī Krustaceļā un privātajā grēksūdzē. Šīs ierastās Baznīcas garīgās prakses mana atvaļinājuma laikā, ko septembra sākumā pavadīju Medžugorjē, ieguva jaunu un dzīvu nozīmi. Pieļauju, ka tas noteikti bija dots arī Dievmātes klātbūtnes dēļ. Viņas, kas bagātīgi kaisa savas žēlastības.

Medžugorjes svētvieta atšķiras no citām Vissvētākās Jaunavas Marijas svētvietām, ko var apmeklēt, piemēram, Eiropā. Tā sevī ietver vietējo draudzi, kurai pateicoties rodas kopienas izjūta, kas savukārt ir svarīga, lai pilnvērtīgi varētu piedzīvot Euharistiju.

Šogad, esot Medžugorjē, varēju konstatēt, ka, salīdzinot ar 2000. gadu sākumu, svētceļnieku skaits tur ir desmitkāršojies, lai gan privātās atklāsmes un brīnumi svētvietā ir mazinājušies. Lūdzoties Rožukroni, ejot Krustaceļu un piedaloties ikvakara Svētajā Misē, svētceļnieki piedzīvo gan Jaunavas Marijas, gan Dieva klātbūtnes žēlastību. Īpašs tuvības laiks ar Kristu ir Medžugorjes adorācijās, kas norit trīsreiz nedēļā. Tieši adorācijas pieredze man ļāvusi piedzīvot visintīmāko Dieva un Marijas klātbūtni, kā arī to, ka klusi dziedātas pielūgsmes dziesmas var dot spēcīgu harizmātisko žēlastību.

Priesteris
Māris Ozoliņš

LASI UN VER DURVIS UZ PILI!

PRAKTISKS UZDEVUMS VISIEM

15. oktobrī Baznīca piemin Svēto Terēzi no Jēzus (Svētā Terēze no Avilas) – karmelīti, Karmela ordeņa reformatori, garīgās dzīves skolotāju un mistiķi, Baznīcas doktori. Svētā ir izcila kontemplatīvās lūgšanas paraugs un skolotāja. Klosterī viņa iestājās 20 gadu vecumā.

Īsu ieskatu par klostermāsas dzīvi var gūt, lasot žurnālu „Kāpt Kalnā" (Nr. 11, 26.–30. lpp.), bet plašāku garīgās dzīves pieredzi uzzināsi, ja lasīsi viņas atstāto mantojumu, proti, latviešu valodā tulkotās trīs grāmatas.

Savu iekšējo dzīvi svētā apraksta, it kā stāstot par ceļojumu savas dvēseles dziļumos, grāmatā „ - - x - +". Savukārt grāmatā „ - + - - x - + - - + - - " autore stāsta par garīgās dzīves jautājumiem, lai mācītu savas māsas, draugus un arī mūs lūgties, jo lūgšana ir visas kristīgās dzīves neizsīkstošs avots, ceļš uz sirds atjaunotni. Mūža noslēgumā Terēze no Avilas apraksta dvēseles pili, kurā ir daudz mājokļu un istabu. Tās izvietotas ap centrālo mājokli, kur atrodas visu dārgumu Dārgums – Vissvētā Trīsvienība, kuras gaisma apgaismo pili. Lasi „ - - x - + - + - - + - - " un ver durvis uz šo pili!

Šifrs grāmatu nosaukumu izlasīšanai ir: + īsais patskanis, x garais patskanis, - līdzskanis.

Bagātini savu garīgo dzīvi, izpratni, sadraudzību ar svētajiem!

Palmīra Gailīte

AICINĀM PIEVIENOTIES SVĒTDIENAS SKOLAI

Oktobrī Gulbenes draudzē četri bērni – Agrita Ābeltiņa, Sabīne Sniķe, Vanesa Timule un Beatrise Birzniece – uzsāks mācības Svētdienas skolā, lai gatavotos savai pirmajai Svētajai Komūnijai. Nodarbības skolotājas Palmīras Gailītes vadībā notiks katru svētdienu. Pēc tikšanās un mācībām sekos kopīga piedalīšanās Svētajā Misē. Ja vēl kāds bērns vai jaunietis vēlas pievienoties, bērnu vecākiem jāpiesakās pie draudzes priestera Pāvila. Draudzes locekļus aicinām paturēt lūgšanās mazās sirsniņas.

Ginta Ābeltiņa

ĢIMENĒM DOMĀTA PROGRAMMA MADONĀ

Oktobra beigās Madonas katoļu draudzē sāksies "*Kāna Welcome*" viena gada programma ģimenēm. Tās būs deviņas tikšanās, kas notiks reizi mēnesī, plus viena nedēļas nogale kopā.

Plašāka informācija un pieteikšanās pa tālruni **29474774 – Arnolds Slišāns.**

Stiprināsim ģimenes!

Svētdienas Evaņģēlijs

17. oktobris

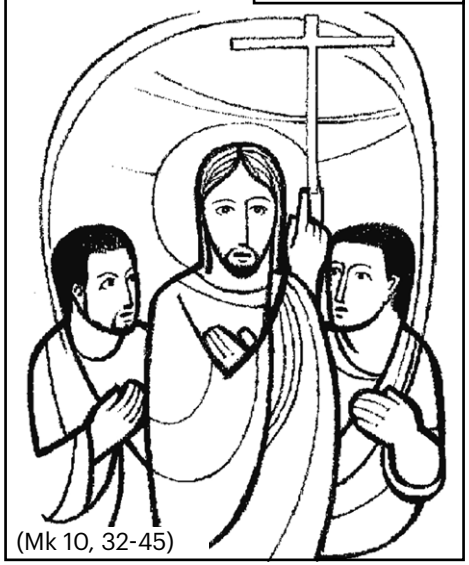

(Mk 10, 32-45)

24. oktobris

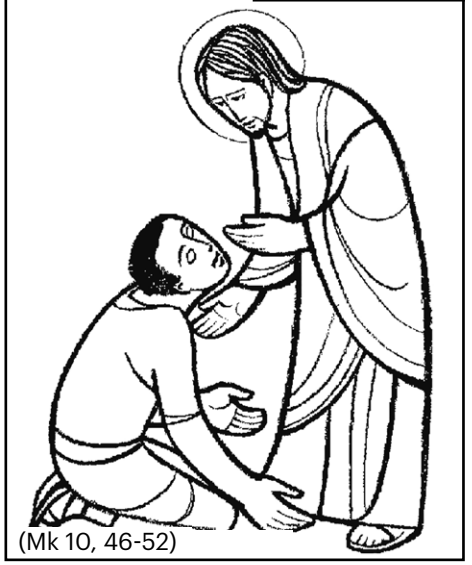

(Mk 10, 46-52)

31. oktobris

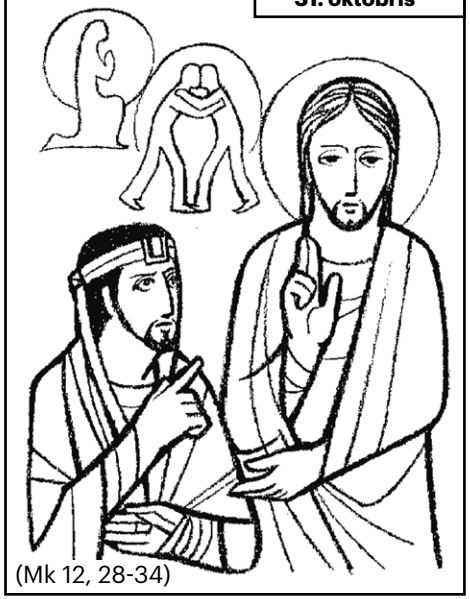

(Mk 12, 28-34)

7. novembris

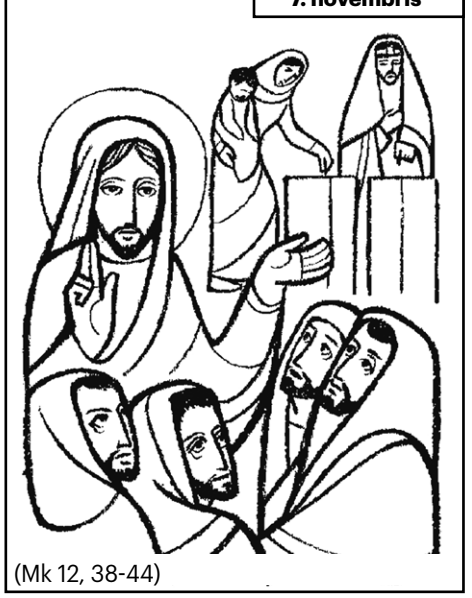

(Mk 12, 38-44)

LŪGŠANA JĒZUM KRISTUM

Kungs Jēzu, Tavās dārgajās Asinīs mēs iegremdējam katru savas dzīves dienu, kas ikvienam no mums ir Tavas neizsakāmās mīlestības dāvana.

Tavās dārgajās Asinīs iegremdējam ikvienu cilvēku, ko sastopam savā ikdienā, visus tos, par kuriem mums nākas domāt un arī tos, par kuriem saņemam kādas ziņas, it īpaši mūsu tuviniekus un tos, kas uzticēti mūsu lūgšanām.

Tavās dārgajās Asinīs, Jēzu, iegremdējam visus ikdienas notikumus, kas mūs piemeklē, visas lietas, kas mums jākārto, visas sarunas, ko nākas vest un visus darbus, ko nākas darīt, un arī mūsu atpūtas stundas.

Jēzu, mēs lūdzam, lai Tavu dārgo Asiņu spēks caurstrāvo ikvienu cilvēku, nesot mums visiem, saskaņā ar Tavu Svēto gribu, atbrīvošanu un šķīstīšanu, dziedināšanu un svētdarīšanu, lai atmirdz Tavu dārgo Asiņu godība un parādās to spēks mūsu dzīvē.

Jēzu, mēs pieņemam visu, ko Tev labpatīkas mums sūtīt Tavu dārgo Asiņu godam, Tavas Svētās Baznīcas labumam, kā gandarījumu par grēkiem, saliekam to visu upurī Debesu Tēvam caur Tavas vismīļās mātes Jaunavas Marijas Bezvainīgo Sirdi un Viņas rokām upurējam Tev mūsu pagātni, tagadni un nākotni visās mūsu mūža dienās. Amen!

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs
(t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš
(t. 29191335)

Cesvaines Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis
(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs
(t. 29559299)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ"

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri;
Inese Elsiņa, Mārīte Kampāne, Dāvis Ozoliņš,
Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābeltiņa.
Uz vāka – Ingunas Jankovskas zīmējums.

Lappušu nosaukumos – citāti no 119. psalma.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante".
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgas saites:
„Radio Marija"; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis".